

EVIDÈNCIA CIENTÍFICA CONTRA LES PSEUDOCIÈNCIES

Carmen Montón

La bona pràctica mèdica està lligada a l'evidència científica. D'acord amb aquest axioma, l'administració pública sanitària, com a responsable i garant del dret a la salut, està obligada a combatre les pràctiques que vulneren aquest principi irrenunciable. En aquest marc garantista és obvi, i així ho demostra l'experiència, que les pseudociències no hi tenen cabuda. No només per la seua ineficàcia, sinó també –el que és més greu– per ser un factor de risc. Així ho expressa de manera nítida un recent i demolidor informe sobre l'homeopatia de la Reial Acadèmia Nacional de Farmàcia en què s'alerta d'aquest perill. «Pot –diu literalment el text acadèmic– crear falses expectatives, substituir tractaments amb eficàcia demostrada, retardar la consulta mèdica [...] amb greus conseqüències per al pacient i un impacte negatiu des del punt de vista social i econòmic per al sistema públic de salut.»

És per això que el govern de la Comunitat Valenciana es va erigir, el passat mes de juliol, en el primer a demanar al Govern central que es retire la condició de medicament als productes homeopàtics. A més d'açò, i dins de les seues competències, va cursar una instrucció als centres sanitaris públics perquè les pseudoteràpies no hi entren. Això implica que no s'autoritza la publicitat, promoció, presència o desenvolupament de qualsevol activitat que no estiga reconeguda com a assistencial. No és temps de declaracions d'intencions sinó de decisions tan fermes i valentes com les que exigeix preservar la salut de les persones a l'empara de la ciència. És a dir, recórrer sense excepcions a la metodologia clàssica que es basa en l'experimentació, en la comprovació, la reproductibilitat dels resultats, la refutabilitat i la formulació d'hipòtesis.

Recentment, un estudi de la Universitat de Yale va traduir a nombres i percentatges els resultats de l'ús de

Generalitat Valenciana

**«QUAN ÉS LA SALUT
EL QUE ESTÀ EN JOC,
NO HI HA LLOC PER A LA
TEBIESA»**

Per tal de prevenir açò –i tot i que el seu descrèdit va en augment, com mostra, per exemple, la suspensió de màsters sobre homeopatia en les universitats de València i Barcelona– és necessari que la implicació dels governs siga màxima i constant.

És necessària sobretot, i com deia a l'inici, una actitud valenta. Un estat modern, laic i on ha d'imperar la racionalitat ha de ser incompatible amb pràctiques que es nodreixen de la desesperança dels éssers humans o de les seues supersticions. Quan és la salut el que està en joc, no hi ha lloc per a la tebiesa. A la Comunitat Valenciana així s'ha entès. Només caldria esperar que servisca d'exemple. 🍷

Carmen Montón. Consellera de Sanitat Universal i Salut Pública de la Comunitat Valenciana.